

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13967/2023
29.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиља мал. АА, ББ и ВВ, све из ..., чији је законски заступник мајка ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 452/22 од 30.11.2022. године, у седници одржаној 29.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиља изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 452/22 од 30.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 395/21 од 03.08.2022. године ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев мал. тужиља и тужени обавезан да на име свог доприноса у издржавању малолетних тужиља почев од 01.11.2021. године месечно плаћа износ од укупно 23.000,00 динара, у месечним износима и на начин ближе наведен у овом ставу изреке, на текући рачун законског заступника малолетних тужиља, па на даље док постоји законска обавеза издржавања или измене ове одлуке, с тим што је доспеле рате дужан да исплати одједном са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, констатовано је да се мења став други изреке пресуде Основног суда у Параћину П2 6/20 од 18.02.2020. године који се односи на допринос туженог у издржавању заједничке малолетне деце. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљама накнади трошкове парничног поступка од 99.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 452/22 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против става другог изреке пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, у смислу одредбе члана 403. став 1. тачка 2 ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против решења другостепеног суда којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилца, које не чини њихово главно потраживање и које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић